

Szabó Réka Dorottya

lédának

I. mielőtt

szerveimbe ragad az itthonlét
nem ő az akit neveltetek
zsebkendőt hozol
kiengedem a valóságot aztán te is
sírsz
hallom ahogy a másik szobában
nem mondasz el apának semmit

vihar utáni csiga az
út közepén mielőtt
összetapossák

II. figyelj

az a helyzet hogy itt ülök minden éjszaka keserű szájjal
néha elvonulok meghallgatni
mi ez a nagy csend ilyenkor
elém tesz valaki egy csigát hogy emlékeztessen az időre
elmesélném mindenkinek de aztán
úgyis eltapossák
most is itt ülök éjszaka van keserű szájjal
csigát formálok a nyálamból és eléd teszem

ezért mondják mindig otthon
nézz már a lábad elé